

De la necessitat de la vacunació antituberculosa en els pobles

per

J. ESPINASA

JA de bon començament volem advertir que aquestes ratlles no tenen altra finalitat que donar compliment a la necessitat, de llarg temps sentida, d'estimular els companys escampats pels pobles a que facin quelcom de pràctic, actualment a la mà de tots, per a evitar o disminuir els terribles estralls de l'anomenada "peste blanca".

És atterradora la xifra que abasta, encara, la mortalitat per tuberculosi. Diu Noegelli que en el 90 per 100 de les autòpsies es troben lesions tuberculoses. Broudel afirma que, de cada 7 defuncions, 1 és tuberculosi, i Ferret, en "La tuberculosi en las Balears en el quinquenio 1920-1924", conclou que a Espanya arriben a 50 mil les defuncions anyals degudes a aquesta malaltia.

N'hi ha prou amb aquestes dades, i tantes i tantes que se'n troben arreu, a més de la trista experiència personal de cada metge, per a comprendre, tot seguit, la importància capitalíssima que per a tots té (i més per a aquells que tenen a la seva custòdia la salut dels pobles), tot el que tendeixi a l'extinció d'aquest flagell.

Certament que, cada dia amb més intensitat i eficàcia, es treballa a aquest fi. Sanatoris, separació dels infants del medi infectat, "Obra de Grancher", etc. Tot això, però, no ha arribat, com deuria, a la nostra pàtria i molt menys, per no dir gens, als pobles i llogarrets. Dificultats d'ordre econòmic i d'incultura impossibiliten quasi l'obtenir els bells resultats d'altres indrets. L'excellent mesura d'aïllament de l'infant no contagiada encara, del medi infectat, que, segons Leroux i Grimberg disminueix la mortalitat infantil de 40'60 per 100 a 17'75 per 100, pot afirmar-se que no es practica al nostre país.

Naturalment que no fem responsables als nostres companys de la incultura mèdica del poble, ni tampoc de la manca de mitjans econòmics, la gasiveria i el descuit estatal.

Si tenim en compte, però, l'opinió de Villemin, Grancher, Courmont, Armand, Delille, Sayé, Reventós i avui ja quasi de tots els especialitzats, de què pràcticament el nen no neix infectat, sinó que, com afirma Küis, "neix en estat de puresa" i que, com diu Bhering, "la tuberculosi és sempre un contagi de la infància", serà fàcil comprendre la responsabilitat del metge, si no usa tots els mitjans al seu abast per prevenir-la.

Ara bé, posseïm actualment un mitjà fàcil de profilaxia antituberculosa? No som qui nosaltres per a afirmar o negar, però la comunicació de Calmette a la VII conferència, que en agost de 1930 celebrà a Osló la "Unió Internacional contra la tuberculosi", i les estadístiques de Sayé al VI Congrés de Metges de Llengua Catalana, els seus treballs al Butlletí de la Societat de Pediatria de Barcelona i en la "Presse Medicale", del 13 de novembre de 1929, entre altres, no deixen lloc a dubtes respecte l'eficàcia preventiva enfront la tuberculosi de la vacuna de Calmette-Guerin, coneguda per "B. C. G."

Volem citar, entre moltíssimes, les següents dades: En el treball publicat a la Revista Mèdica de Barcelona, núm. 39, vol. 7, Sayé, Domingo i Miralbell, arriben, entre altres, a la conclusió de què, entre 85 nens vacunats amb B. C. G. i exposats a contagi tuberculós intens, la mortalitat fou d'un màxim de 1'1 per 100, mentre que entre els no vacunats el mínim fou de 23 per 100; Salvat-Espasa diu que "amb el mètode Calmette-Guerin seria possible d'evitar els primers contagis en les primeres edats"; Caussade i Tardieu afirmen que "la mortalitat infantil de 0 a 1 any és de 8'50 per 100 en els nens no vacunats, i de 3 per 100 en els vacunats, i que la mortalitat per malalties de naturalesa, a tot semblar tuberculosa, durant el primer any no passa de 0'9 per 100